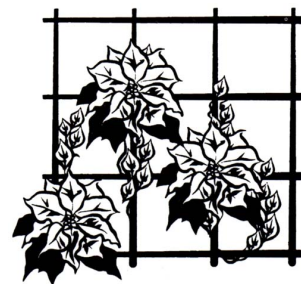

3. neděle adventní C

*Radujte se stále v Pánu, opakují: Radujte se!
Pán je blízko. (Flp 4,4.5)*

První čtení

Sofoniáš 3,14-18a

Jásej, síónská dcero, zaplesej, Izraeli, raduj se a vesel celým srdcem, jeruzalémská dcero! Zrušil Hospodin tvůj trest, odstranil tvé nepřátele, uprostřed tebe je Hospodin králem Izraele, zla se už neboj! V onen den bude řečeno Jeruzalému: Neboj se, Síóne, ať neochabují tvé ruce! Hospodin, tvůj Bůh, je uprostřed tebe, hrdina, vítěz; nad tebou bude plesat v radosti, obnovil k tobě svou lásku, s veselím nad tebou zajásá jako za dnů shromáždění.

Druhé čtení

Filipanům 4,4-7

(Bratři a sestry!) Radujte se stále v Pánu, opakují: Radujte se! Vaše ušlechtilost ať je známá všem lidem. Pán je blízko. O nic nemějte starost! Ale ve všem předkládejte Bohu své potřeby v modlitbě a prosbě s děkováním. Pak Boží pokoj, který převyšuje všechno pomýšlení, uchrání vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši.

Evangelium

Lukáš 3,10-18

Lidé se ptali Jana (Křtitele): "Co máme dělat?" Odpovídal jim: "Kdo má dvoje šaty, ať se rozdělí s tím, kdo nemá žádné. A kdo má něco k jídlu, ať jedná stejně." Přišli také celníci, aby se dali pokřtít, a ptali se ho: "Mistře, co máme dělat?" On jim odpověděl: "Nevybírejte víc, než je stanoveno." I vojáci se ho ptali: "A co máme dělat my?" Odpověděl jim: "Na nikom se nedopouštějte násilí, nikoho nevydírejte, buďte spokojeni se svým žoldem." Lid byl plný očekávání a všichni uvažovali o tom, zdali Jan není Mesiášem. Jan jim všem na to říkal: "Já vás křtím vodou. Přichází

však mocnější než já; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u opánek. On vás bude křtít Duchem svatým a ohněm. V ruce má lopatu, aby pročistil (obilí) na svém mlátě a pšenici uložil na sýpce; plevy však bude pálit ohněm neuhasitelným." Dával lidu ještě mnoho jiných napomenutí a hlásal mu radostnou zvěst.

K zamyšlení

Nic se v Bibli tak často nevyskytuje, jako slovo radost. Více než 300 krát se toto slovo nebo slovo s podobným významem vyskytuje v Písmu. Na třetí neděli adventní je právě slovo "radost" hlavním motivem všech liturgických textů. Radost a jásot z Boha, který nás lidi nenechá ve štychu a chce nás zachránit ode všeho zlého.

Již čtení ze Starého zákona je příkladem pro biblickou "radostnou zvěst". Na důkaz své lásky zachránil Bůh svůj národ z každého neštěstí a učinil konec všemu neštěstí.

I apoštol Pavel je naplněn touto radostí a to tak silně, že se snaží předat svým čtenářům, jak je radost v životě potřebná a neměla by chybět ani v dobrých a ani ve zlých dobách. Tato pravá radost zasáhne a naplní celého člověka. Pavel ví, o čem mluví, neboť během psaní tohoto listu byl vězněn, pronásledován, trpěl a žil v nejistotě. Důvodem jeho radosti byla víra a důvěra, že Bůh je blízko.

Zkušenost Boží blízkosti a to, co díky tomu dostáváme, vyvolává automaticky otázku, se kterou se setkáváme v evangeliu: "Co mám tedy dělat?" Když zažijeme, že nás nese Boží láska a blízkost, když se v nás radost z této zkušenosti rozzáří jako světlo a rozjasní naše nitro, pak se objeví přání, abychom změnili svůj život nebo jej obnovili, aby v nás toto světlo již nezaniklo, aby i ostatní na tom měli svůj podíl. Kdo jednou potkal Boha, už nebude chtít žít tak jako před tím.

Je však vůbec možné radovat se ve světě, ve kterém vládne tolik strachu, chaosu, hříchu a neštěstí? Jak můžeme temnotu popřít nebo vypudit, v tom nám pomůže dnešní první čtení: Hospodin, tvůj Bůh, je uprostřed tebe, hrdina, vítěz; nad tebou bude plesat v radosti, obnovil k tobě svou lásku... Pouze Bůh nás může osvobodit. Pomocí vlastních sil nedokážeme mnoho náročných situací zvládnout. A to je známo i Pavlovi. Boží dějiny Jeho národa nás však učí, že Bůh je ten, který stojí na naší straně v největší nouzi a bídě, který s námi soucítí a snaží se nás vysvobodit ode všeho zlého.

Ted' si však sami přiznejme – jsme skutečně naplněni touto důvěrou a jistotou Boží blízkosti? Radost se chce rozdávat, dále se darovat. Jsou naše rodiny, naše práce, církve skutečně naplněny touto radostí a laskavostí tak, že se každý cítí být námi přijatý, cítí se skutečně dobře? Nenechme se proto nikým přesvědčit, že nesmíme a nemáme být radostní! Radost je nejsilnější vyjádření lásky k životu a k Bohu, který tento život daruje, posilňuje a završuje. Tato radost se musí stát základem našeho celého života, aby v ní nalézal nové a kreativní vyjádření! Bez radosti bude každá namáhavá realizace našeho životního směřování jen bezduchým a neradostným plněním příkazů.